

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.693 van 16 december 1998

A. 76.071/VI-14.227

In zake : **LAMBERT** Christiane,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. François REMY,
Dominique REMY en
Olivier BARTHELEMY, advocaten,
rue Grande 28
5500 Dinant,

tegen :

de stad Philippeville,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Marc UYTENDAELE en
Eric MARON, advocaten,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 17 oktober 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Christiane LAMBERT de nietigverklaring vordert van het besluit van 29 augustus 1997 waarbij ze voorlopig in haar ambt van lagere-schoolonderwijzeres geschorst wordt, alsmede van het besluit van 10 september 1997 waarbij die schorsing voor een periode van één jaar bevestigd wordt;

Gelet op arrest nr. 70.395 van 17 december 1997 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de genoemde besluiten afgewezen wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 mei 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 4 november 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 9 december 1998;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. RODIOS, advocaat, die voor verzoekster verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de toedracht van de zaak samengevat is in het voormelde arrest nr. 70.395; dat sinds de uitspraak van dat arrest tegen verzoekster op 23 juli 1998 als tuchtstraf de terbeschikkingstelling bij tuchtmaatregel uitgesproken is voor de duur van vier

jaar, pas vanaf de kennisgeving ervan te rekenen; dat ze de nietigverklaring van die straf gevorderd heeft met een beroep dat thans bij de Raad van State hangende is onder het nummer 80.102/VI-14.743;

Overwegende dat de verwerende partij het beroep als te vroeg ingesteld aangemerkt heeft en, derhalve, als niet-ontvankelijk, op de grond dat verzoekster een voorafgaand beroep heeft ingesteld bij de raad van beroep bedoeld in artikel 75 van het decreet van 6 juni 1994 van de Franse Gemeenschap tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, over welk beroep geen uitspraak gedaan is;

Overwegende dat geen enkele bepaling van het voornoemde decreet voorziet in enig beroep bij de genoemde raad tegen de in de artikelen 60 tot 63 van dat decreet bepaalde maatregelen tot schorsing van de personeelsleden; dat derhalve het instellen van zulk een beroep door verzoekster - welk beroep de voorzitter van die raad overigens als niet-ontvankelijk beschouwd heeft in zijn brief van 22 oktober 1997 - er niet aan in de weg kan staan dat de Raad van State zijn bevoegdheid uitoefent, noch het onderhavige beroep niet-ontvankelijk kan maken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel ontleent aan schending van artikel 60 van het voornoemde decreet van 6 juni 1994, doordat de bestreden maatregel onverwijld genomen is, terwijl volgens die bepaling tot een preventieve schorsing alleen onverwijld mag worden besloten als de betrokkene op heterdaad betrapt is of als de hem ten laste gelegde feiten zo ernstig zijn dat het in het belang van het onderwijs wenselijk is dat hij onmiddellijk verwijderd wordt;

Overwegende dat de gevolgde procedure bepaald is in het genoemde artikel 60, § 3, eerste en tweede lid, volgens hetwelk de onderwijsorganiserende instantie die tegenover een personeelslid een maatregel tot preventieve schorsing wil nemen, hem, zoals in het onderhavige geval geschied is, hiervan in kennis stelt, hem verzoekt te verschijnen en hem hoort, waarbij de betrokkene van zijn opdracht ontlast wordt zodra hij de oproeping om te verschijnen ontvangen heeft; dat geenszins gebruik gemaakt is van § 3, derde lid, van de voormelde bepaling, die de mogelijkheid biedt de betrokkene onverwijld uit de school te verwijderen, nog voor hij met het oog op dat verhoor opgeroepen wordt; dat het middel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat een tweede middel ontleend is aan schending van artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, alsmede van het bewuste artikel 60 van het decreet van 6 juni 1994, doordat de verwerende partij voor de vergadering van de gemeenteraad van 9 september 1997 alleen getuigen opgeroepen heeft die voor haar nadelige verklaringen hebben afgelegd, dat ze zelf een verhoor ondergaan heeft, welk verhoor onverenigbaar is met de beginselen van onpartijdigheid en neutraliteit van de procedure, wat de gehouden stemming "meerderheid tegen oppositie" eveneens aantoonst;

Overwegende dat artikel 6.1. van het voormelde Europees Verdrag niet van toepassing is op de onderhavige tuchtprocedures; dat geen enkel gegeven van het dossier, dat in tegenspraak zou zijn met de notulen waarin over de verhoren verslag uitgebracht is en die verzoekster zonder voorbehoud ondertekend heeft, erop wijst dat haar verhoor en het verhoor van de getuigen zouden hebben plaatsgehad met miskennis van het

onpartijdigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging van verzoekster; dat deze de gelegenheid gehad heeft getuigen te laten horen en van dat recht gebruik heeft gemaakt aangezien een getuige wiens verhoor zij gevraagd had, opgeroepen en gehoord is, aangezien het verhoor van die getuige bij de notulen gevoegd is; dat de omstandigheid dat de stemming "meerderheid tegen oppositie" verlopen zou zijn, niets ter zake doet; dat het middel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat een derde middel ontleend is aan schending van de artikelen 60 en 64 van het voornoemde decreet van 6 juni 1994, doordat de bestreden maatregel alleen als een verkapte tuchtstraf kan worden uitgelegd, omdat in de oproeping voor de vergadering van 28 augustus 1997 gewag gemaakt was van een tuchtstraf en een aantal gegevens dat bevestigen : vijandige stemming van de verwerende partij tegenover haar; toegevoegde maximumduur van de schorsing; stemming "meerderheid tegen oppositie"; preventieve schorsing waartoe meteen al voor één jaar beslist is, wat doet vermoeden dat de gemeenteraad reeds over zodanig vaststaande gegevens beschikte dat hij reeds een straf kon uitspreken; niet instellen van een schorsend beroep tegen een voorlopige schorsing;

Overwegende dat met de door verzoekster aangehaalde gegevens, gesteld dat ze bewezen zijn, niet voldoende aangetoond is dat de gemeenteraad de wil zou hebben gehad, onder het mom van een preventieve maatregel, om verzoekster te bestraffen, veeleer dan in het belang van de dienst te handelen vlak voor de aanvang van het schooljaar, welke dienst hij, zoals aangegeven is in de brief van 29 augustus 1997 houdende kennisgeving van de voorlopige maatregel, "in de beste

sfeer en zonder enig probleem" wenste te zien verlopen;
dat het middel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat een vierde middel ontleend is aan schending van artikel 60 van het voornoemde decreet van 6 juni 1994, doordat de kennisgeving van de getroffen maatregel niet plaatsgehad heeft binnen de termijn van 3 dagen waarin die bepaling voorziet;

Overwegende dat naar luid van het voormelde artikel 60, § 3, zesde lid, "Na het verhoor (...) de inrichtende macht over 3 werkdagen (beschikt) om de betrokkene haar definitieve beslissing mee te delen";

Overwegende dat in het onderhavige geval verzoekster en verschillende getuigen op 9 september 1997 door de gemeenteraad gehoord zijn, op welke datum de maatregel tot voorlopige schorsing genomen is; dat verzoekster van die beslissing in kennis gesteld is per brief van 10 september, waarvan laatstgenoemde op 12 september ontvangst bericht heeft; dat het middel derhalve feitelijke grondslag mist en niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing van de VIe kamer, op zestien december
1900 achtennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.